

Csak az a vég!

Csak azt tudnám feledni!

PUBLICISZTIKA - LVII. évfolyam, 33. szám, 2013. augusztus 16.

„Van egy álmom, hogy egy napon Georgia vörös dombjain az egykori rabszolgák és rabszolgatartók fiai képesek lesznek együtt leülni a testvériség asztalához” – ezeket a sokat idézett szavakat éppen fél évszázada, 1963. aug. 28-án mondta el Martin Luther King. Az öt év múlva meggyilkolt lelkes nem ígért könnyű álmot több százezer fős hallgatóságának. „Menjetek vissza Mississippibe – kérte őket –, menjetek vissza Alabamába, Dél-Karolinába, Georgiába, Louisianába, menjetek vissza a nyomornegyedekbe, az északi városaink gettóiba, tudva, hogy ez a helyzet valamilyen módon megváltozhat és meg is fog változni.” Most, szinte napra ötven esztendő múlva, érdemes visszapillantani: az álom nyomán született valóság a reményt vagy a kétséget erősíti-e azokban, akik hasonló problémákkal küszködnek szerte a világon?